

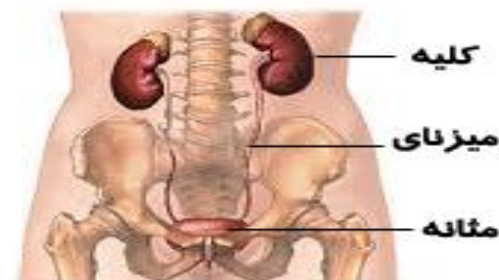
عفونت های ادراری جزء شایعترین عفونت ها در

دوران بارداری هستند و ممکن است علامت دار یا بدون علامت باشند. انواع بدون علامت آن از طریق آزمایش ادرار و انجام کشت ادرار شناسایی می شوند. انواع علامت دار آن علائمی همچون سوزش ادرار، دفع ادرار دردناک، تکرر ادرار و اگر شدید باشد درد ناحیه پهلوی و گاهی تب و لرز ایجاد می کند.

عوارضی که عفونت ادرار روی جنین دارد شامل کم وزنی هنگام تولد و زایمان زودرس می باشد.

درمان عفونت ادرار با آنتی بیوتیک های خوراکی براساس دستور پزشک یا ماما و خوردن مایعات زیاد می باشد.

نکته: در موارد عفونت شدید و درگیری کلیه ها که از شایعترین عارضه های طبی جدی در حاملگی می باشد بیمار باید در بیمارستان بستری شود و درمان داخل وریدی آنتی بیوتیکی برایش شروع شود و مایعات داخل وریدی دریافت کند تا میزان برون ده ادراری افزایش پیدا کند که این پایه اصلی درمان در عفونت شدید است.

علائم عفونت مثانه چیست؟

– علائم عفونت مثانه (سیستیت) در خانم ها متفاوت است و می تواند به شکل های مختلف بروز کند: درد، ناراحتی و سوزش هنگام دفع ادرار (و احتمالاً هنگام فعالیت زناشویی)، ناراحتی لگن یا درد قسمت تحتانی شکم (اغلب در قسمت فوقانی استخوان لگن)، افزایش دفعات دفع ادرار و احساس فشار و نیاز به ادرار کردن به طور مکرر حتی زمانی که میزان ادرار در مثانه بسیار کم است، ادرار بدبو، ادرار کدر و وجود خون در ادرار (اغلب با چشم غیر مسلح دیده نمی شود).

البته از آنجایی که میل زیاد به دفع ادرار در دوران بارداری امری شایع محسوب می شود، ممکن است تشخیص قطعی سیستیت مشکل باشد، به خصوص در مواردی که علائم خفیف است. اگر شما فکر می کنید که ممکن است مبتلا به عفونت شده باشید از پزشک خود بخواهید تا درخواست آزمایش ادرار کند تا بتوان تشخیص قطعی داد.

• و اگر تشخیص داده نشود و درمان نشود، آنوقت چه اتفاقی می افتد؟

– عفونت درمان نشده، شما را در معرض خطر شدید عفونت کلیه در دوران بارداری قرار می دهد. بنابراین بسیار مهم است که درمان به تأخیر نیفتد.

• نشانه های عفونت کلیه چیست؟

– علائم انتشار عفونت به کلیه ها و اینکه فرد نیازمند مراقبت های فوری پزشکی هست، عبارتند از: تب شدید، اغلب همراه لرز و تعریق، درد در قسمت تحتانی پشت یا پهلوی

درست زیردنده ها که ممکن است یک طرفه یا دوطرفه باشد و احتمالاً درد شکم، تهوع و استفراغ و وجود چرک و خون در ادرار (ممکن است با چشم غیرمسلح دیده نشود). البته باید گفت علائم سیستیت نیز ممکن است در عفونت کلیه دیده شود. عفونت کلیه یکی از خطرناک ترین عوارض دوران بارداری است و ممکن است به زایمان زودرس یا سایر اختلالات بینجامد؛ بنابراین شما باید فوراً توسط پزشک ویزیت شده و تحت درمان قرار بگیرید.

ابتلا به عفونت ادراری در دوران بارداری به چه درمانی نیاز دارد؟

– اگر شما هنگام بارداری دچار سیستیت شوید و یا در اولین معاینه دوران بارداری باکتری در ادرار شما دیده شود باید به مدت ۷ تا ۱۰ روز

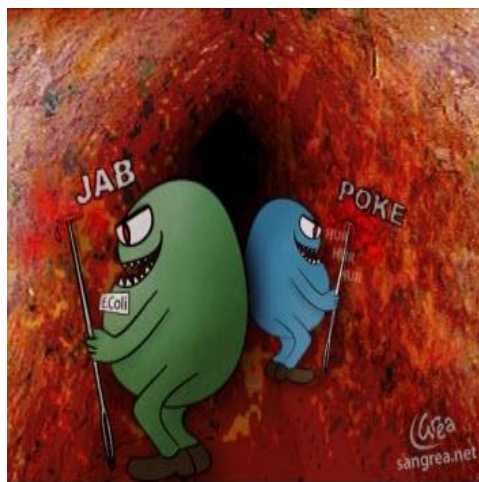
آنتی بیوتیک خوراکی دریافت کنید. بسیاری از آنتی بیوتیک ها را می توان با اطمینان در دوران بارداری مصرف کرد. اگر علائم سیستیت دارید، احتمالاً با مصرف آنتی بیوتیک در عرض چند روز این علائم برطرف خواهند شد ولی به هر حال ادامه یک دوره درمان به طور کامل بسیار ضروری است تا دستگاه ادراری از وجود باکتری پاک شود

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی البرز

بیمارستان دکتر علی شریعتی

عفونت ادراری در بارداری

The dreadful truth behind urinary tract infections

2Ba2.com

۷- در دوران بارداری از دوش واژینال استفاده نکنید .

۸- لباس های زیر خود را از نوع نخی انتخاب کنید و از جوراب شلواری هایی که قسمت بالای آن نخی است، استفاده کنید.

واحد ارتقا سلامت بیمارستان دکتر شریعتی نرسیده به
ماه دشت کرج

گروه هدف: کلیه مراجعین

برای کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۲۶۳۷۳۰۵۰۱۰ زیر

تماس بگیرید

تهیه مرداد ۱۳۹۹ و بازنگری ۱۴۰۳

منبع: <https://www.madaryar.com>

۸ توصیه برای پیشگیری از عفونت های ادراری:

۱- روزانه حداقل ۸ لیوان با گنجایش ۲۴۰ سی سی آب بنوشید .

۲- هیچ گاه احساس دفع ادرار را نادیده نگیرید و سعی کنید هر بار مثانه را کاملاً خالی کنید .

۳- بعد از اجابت مزاج موضع را از جلو به عقب تمیز کنید تا از ورود باکتری های مدفوع به پیشابراه پیشگیری شود .

۴- پیش از رابطه زناشویی و بعد از آن ادرار کنید و دستگاه تناسلی را با آب و صابون ملایم بشویید .

۵- عصاره شاتوت بنوشید. برخی مطالعات نشان داده اند که عصاره شاتوت میزان باکتری ها را کاهش داده و از جایگزینی باکتری های جدید در دستگاه ادراری پیشگیری می کند. البته نوشیدن عصاره شاتوت عفونت ادراری را درمان نخواهد کرد و اگر دارای علائم عفونت ادراری هستید باید به پزشک مراجعه کنید و آنتی بیوتیک دریافت کنید .

۶- از فرآورده های بهداشتی مخصوص دستگاه ۶-
تناسلی (اسپری یا پودر) و صابون های قوی خودداری کنید زیرا پیشابراه و دستگاه تناسلی را تحریک می کند و محیط کشت مناسبی برای رشد باکتری ها خواهد بود